

Wanneer is Christus met Zijn eigen bloed het hemelse heiligdom binnengegaan?

door: Hugo Bouter

Hebreeën 9:11-12

‘Maar Christus, gekomen als Hogepriester van de komende goederen (...) is eens voor altijd ingegaan in het heiligdom, na een eeuwige verlossing verworven te hebben’.

Wanneer is Christus met Zijn eigen bloed het hemelse heiligdom binnengegaan? Is dit direct na Zijn opstanding gebeurd, of pas na veertig dagen bij Zijn hemelvaart?

Géén van beide gedachten is juist. De eerste gedachte is gebaseerd op een onjuiste uitlegging van Johannes 20:17, de tweede op een verkeerde interpretatie van Hebreeën 9:12. De opgestane Christus zegt in Johannes 20 tegen Maria Magdalena dat zij Hem niet mag aanraken, omdat Hij nog niet is opgevaren naar Zijn Vader. Maar was Zijn werk toen nog niet volbracht? Want later op de opstandingsdag wordt het aan de vrouwen en aan de discipelen wél toegestaan (Matth. 28:9), ja, zelfs bevolen om Hem te betasten (Luk. 24:39).

Wij moeten ons allereerst afvragen wannéér Christus nu eigenlijk Zijn werk heeft volbracht? Het is niet nodig in onzekerheid daarover te verkeren, want het op één na laatste kruiswoord luidde: ‘Het is volbracht!’ (Joh. 19:30). Dat was omstreeks het einde van de drie uren van duisternis, op het negende uur van de dag.

Terwijl dus op het tempelplein op dat uur van de dag het avondbrandoffer moest worden gebracht, offerde Christus als het ware Lam Zichzelf door de eeuwige Geest vlekkeloos aan God (Hebr. 9:14). Hij gaf Zijn leven over in de dood en beval Zijn geest in de handen van Zijn Vader.

Toen was Zijn werk volbracht en had Hij ook Zijn bloed, zo rijk aan waarde, in het hemelse heiligdom gebracht. Machtige tekenen in de natuur, en in het aardse heiligdom, gaven hiervan getuigenis. Toen de Heer Jezus de geest gaf, scheurde het voorhangsel van het tempelhuis van boven naar beneden in tweeën; en de aarde beefde en de rotsen scheurden (Matth. 27:51).

Zodrà het ware Offer gebracht was, was ook het werk van de verzoening voltooid en droeg Christus (om het beeld van de Grote Verzoendag te gebruiken) als de ware Aäron Zijn offerbloed in het binnenste heiligdom. Hij was op Golgotha niet alleen het ware Offer, maar tevens de ware Hogepriester die Zijn kostbaar bloed aan God aanbood.

Het is belangrijk om dit vast te houden, ook al gaat het ons menselijk verstand ver te boven. Het is een

gééstelijke realiteit, zoals ook onze reiniging door Christus’ bloed een gééstelijke werkelijkheid is. Wij worden immers ook niet létterlijk besprenkeld met het bloed van Christus, maar toch reinigt het ons van alle zonde (1 Joh. 1:7).

Christus heeft Zijn werk eens voor altijd op Golgotha volbracht, en het hoeft nooit meer herhaald te worden. Zijn persónlijke hemelvaart, Zijn ingaan in het heiligdom als de verheerlijkte Mens — veertig dagen na Zijn opstanding — is hierop gegrond en vloeit hieruit voort.

Het is ook nuttig om op te merken dat het ritueel van Leviticus 16 niet in alle details op een letterlijke wijze kan worden toegepast op het werk van Christus. Dat heeft al vaker tot misvattingen geleid. De vervulling door Christus ‘overstijgt’ heel vaak de beelden van het Oude Testament.

Zo ging de hogepriester op de Grote Verzoendag maar liefst driemaal het heiligdom binnen: resp. (1) met reukwerk, (2) met het bloed van een jonge stier, en (3) met het bloed van de eerste bok ten zondoffer voor de vergadering der Israëlieten. Welnu, het is volkomen duidelijk dat Christus’ verzoeningswerk niet uit twee of drie afzonderlijke stappen bestaat. Het onderwijs van de Hebreeënbrief is juist dat Hij éénmaal het offer van Zijn leven heeft gebracht en nu eens voor altijd is ingegaan in het heiligdom, na een eeuwige verlossing verworven te hebben.

Maar zegt de Hebreeënbrief dan niet dat Christus met Zijn eigen bloed in het heiligdom is binnengegaan (Hebr. 9:12)? Zo staat het wel in de vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap, maar letterlijk staat er in het Grieks dat Hij door Zijn eigen bloed is ingegaan (vgl. de Statenvert. en de Herziene Voorhoevevert.). Deze laatste vertaling voegt er in een noot aan toe dat het woordje ‘door’ hier het beste is op te vatten als ‘gekenmerkt door’.

Christus ging op grond van, uit hoofde van de grote waarde van Zijn offerbloed bij Zijn hemelvaart als de verheerlijkte Mens glorieus de hemel binnen. Zo is Hij voor altijd gaan zitten aan Gods rechterhand. Dat Hij bij Zijn hemelvaart Zijn bloed ‘letterlijk’ bij Zich droeg, of dit ‘letterlijk’ gesprenkeld heeft op Gods troon, is dus een verkeerde voorstelling van zaken. Het is een verwarring van de oudtestamentische typen met de nieuwtestamentische werkelijkheid, van de schaduwen met de realiteit die van Christus is (Kol. 2:17).